

Under segel mot Ventspils via Fårö

Start 19 juni 2012

Med ett rev i storen och kutterfocken satt tog vi oss fram på ett för Gun och mig bekvämt sätt. "Två män i en båt" låg strax för om oss och med kamera redo så hoppades jag på ett par fina foton av Rolf och gästen Kjell på Amigo 23-an Agnes. Båten for fram som en tvål kopp med Kjell vid rorkulten. Rolf gjorde tappra försök att få en bild av oss men vind och sjö emot sig så gäller det mer att skydda kameran än att fånga Vagabonden som forsar fram i lovart. Vi var åter på väg mot Lauterhorn på Fårö.

Årets "Eskader" bestod av en liten hård kärntrupp bestående av "Två män i en båt" samt Vagabond 31:an Selene, d.v.s. jag och min trogna kockjungman Gun. Övriga från förra årets eskader hade tagit sin "Mats ur skolan" av diverse orsaker. Som tidigare utgick vi från Östermarsfladen på Nätarö. Tre båtar från GSS var på plats men Magnus Forsman med HR 29-an Blanca hade inte tänkt sig till Fårö, kanske nästa år sades det.

Kjell, Rolf (Två män i en båt) och Magnus. Kloka män som är kapabla att "angöra" en brygga. Här, ombord s/y Selene, i full färd med att dela med sig av sina kunskaper. Kockjungman Gun ser tveksam ut (även om hon är mycket klok). Skepparen lyckades dokumentera detta, ett av få, unika möten. Foto: Kjell Litwin

Som brukligt är inför en översegling var fokus riktat på vädret och SMHI's väderprognoser. Måndagen den 18 juni 21:50 är kulingvarning utfärdad för norra östersjön och prognosen på VHF för tisdag fm är väst 10 till 13 m/s halvklart och 13 grader. Det fina är att vi slipper regn, dock något kallt. På morgonen är det rådslag med "Två män i en båt". Rolf anser att gränsen går vid 15 m/s, övriga tittar allvarligt på denne vise man och nickar instämmande. Bestämmer oss att lyssna på ännu en prognos. 12:10 får VHF-en åter vår uppmärksamhet. Kulingvarning denna gång gäller Mellersta Östersjön, Rigabukten och Bottenhavet, långsamt avtagande. Vi är nöjda med utsikterna och bestämmer att det är dags att sätta segel. Rolf o Kjell är först iväg, själv tar vi det med ro. Vi hinner med en sista rapport från SMHI, där utlovas västsydväst 8-13 m/s och senare avtagande. Bättre än så här kommer det inte bli och strax efter lunch tar vi oss fram på ett miljövänligt sätt med segel. Blev en fin start och inom kort var vi fria från Natarö. Den fria vinden flyttar våra 6 ton med en fart av 5 till 6 knop vilket vi är nöjda med. Långt framför oss ser vi Agnes med full stor och förseglet revat, i mitt stilla sinne undrade jag varför de inte revat storen.

Loggboksnotis berättar "passerar Agnes 15:25, sol o varmt samt fin segling med v-sv 8-13 m/s. Loggar 5,5 till 6,5 knop" Inom kort börjar "Två män i en båt" försvinna akterut.

Magnus som blev kvar på Natarö kollar av med jämna mellanrum via VHF hur det är "där ute". Vad annat kunde vi svara än "fin segling, går som tåget". Vem vet, kanske han ångrade sig. Vare sig han gjorde det eller inte så hade vi fina förbindelser till drygt 30 M innan störningarna helt tog över. Teoretisk räckvidd för våra masts höjder 15 respektive 13 meter är 16,45 M, så förhållandena var ovanligt bra denna fina dag.

Liksom tidigare ser vi få fartyg, antalet kan räknas på ena handens fingrar. Men det är ingen ursäkt för att inte hålla utkik så ombord följer vi sjötrafikföreskrifterna ordagrant. Annat gäller när jag seglar ensam, då blir det att skanna av horisonten till och från och den mesta tiden är jag nere i båten.

Som utlovat börjar vinden så sakta att avta. Strax före åtta är kryssflocken bärgad och genuan satt. Åter gott driv med kurs mot målet. Halvtimmen före midnatt är det dags för segelexercis igen, slår ut revet i storen. Farten sticker åter iväg till 5,5 till 6 knop. 9 M kvar till Lauterhorn vilket innebär att natten kommer tillbringas tryggt i hamn med god sömn. När vi närmar oss kan vi se siluetten av master, dock inte den mängd som indikerar att hamnen är fullbelagd. Det visar sig vara 5 båtar totalt när vi smyger in och får en bra plats vid stenbryggan. I loggboken noteras "Onsdag 20 juni klockan 01:35, förtöjt Lauterhorn. Seglad distans 66,47 M. Snittfart 5,34 knop samt maxfart 8,03 knop".

Agnes ligger förtöjd när vi tar oss upp i sittbrunn på morgonen. De kom fram på morgonkvisten och var liksom vi nöjda med överfarten.

Lauterhorn är Lauterhorn, vilket innebär att höjdpunkten är naturen och den fina hamnen som skyddar från det mesta man kan råka utföra sommartid. Efter sedvanliga promenader och fotograferande (av någon anledning samma motiv som vid tidigare besök) så avnjöts kvällen med grillning på stranden. Vädret har stått oss bi och frågan var hur det skulle bli framöver. Rolf känner sitt ansvar för gästen som har åtagande hemma så där finns inget alternativ mer än att planera återfärden mot fastlandet. Vi däremot har växlat in valuta för både Lettland och Polen vilket innebär att fokus är ställt på Ventspils i Lettland, distansen dit är ca 90 M.

Åter en natt med god sömn innan vi kastar loss torsdag förmiddag. Önskar varandra en god seglats. Prognosen denna morgon lovar klart och soligt väder med ökande vind till 7 – 11 m/s från NO vilket ger oss bidevind mot Ventspils emedan Rolf och Kjell får en fin slör hem. "Två män i en båt" hinner dock med en liten utvikning till Fårösund innan kursen sätts mot fastlandet.

Åter är Agnes först iväg och det sista vi ser av dem är när de lämnar Fiskehamnen i Fårösund för att gå in i båtklubben som ligger strax syd om nämnda hamn. Vi funderar på vad de sysslar med, fiskehamnen är enligt mig ett gott val. Det visar sig senare att en gammal man i rullstol har viftat till dem från kajen att de skulle gå till båtklubben bredvid, varför är oklart. Men väluppfostrade som vår generation är så gör man som man blir tillsagd (inte alltid, dock).

Själva tar vi oss fram i 3-4 knop med ett rev i storen, alltid bekvämare att ta rev i hamn inför förväntande vindökningar. Fårösunds platta vatten klaras på en sträckbog. Funderar på om vi kan hålla höjden mot Ventspils. NO upp till 11 meter kommer ge oss en kort sjö som inte är Vagabondens starka sida.

Strax efter 13:00 är Fårösund avklarad, kryssflocken bärgad och rullgenuan fullt utrullad. Pinar oss förbi grundflaket norr om Bungeör, vill inte tappa en meter av höjden.

Ligger 10 grader lägre än bästa kurs mot mål, ser ut att bli en kamp om höjd eller fart. Att icke förglömma så ger fart även höjd och det gäller att hitta rätt balans där emellan vilket inte alltid är lätt.

Loggboken 14:13 (4 timmar efter vi lämnat Lauterhorn) berättar att vi tar oss fram med full genua och stor med ett rev. Fart 4,5 -5 knop, dikt bidevind. Nu kommer den del av seglingen jag gillar bäst, öppet hav. Nu är det båten som tar hand om besättningen dvs. seglar sig själv, antingen med rorkult låst i hackbrädan eller för vindroder. För Gun och mig blir det solbad, läsning eller lyssna på musik samt en koll runt horisonten till och från så inga överraskningar dyker upp när vi minst

anar det. Positionen noteras var timma, vore ju hemskt om elektroniken havererar och vi inte har den minsta aning om var vi är.

Vädret på VHF klockan 17:00 lovar NO 8 till 11 m/s till kvällen och hotar sedan med 10 till 13 meter till natten och till morgonen förmiddag åter 8 till 11 m/s.

Vi åttatiden på kvällen ligger vinden på ca 13 m/s skenbar vind, har två rev i genuan och vi tar oss fram i 5,5 knop enligt loggen vilket är okay i den korta sjö som råder, tyvärr är Fög endast 4,7 enligt GPS. Har tur med ett lyft som tillåter oss hålla rätt mot Ventspils.

Sjön har börjat ta sig upp på däck och rufftak och som vanligt ser Gun mig smyga runt med ficklampa för att kolla att båten håller tätt. Säg den glädje som varar, vatten kommer in vid mastkragen, inga stora mängder men tillräckligt för att kapten ska svära över klantskallar som inte kan göra propriert arbete när saker och ting monteras. Senare visar det sig att vattnet fann sin väg genom dålig tätning underkant mastkragen vilket är en klen tröst där jag svabbar med trasan för att hålla båten någorlunda torr. En handduk uppressad mellan mast och krage ger god hjälp mot läckaget och stillar skepparens sinne. Senaste prognos (23:00) utlovar 8-11 m/s och mycket riktigt har vinden avtagit, för stunden är rullen helt ute och vi tuffar på mot sjöarna som gör allt för att stoppa oss.

Strax före 2 på natten var det åter dags för ett rev i rullfocken. Ljusen från Ventspils visar att GPS-en har guidat oss rätt (tryggt men tråkigt). Gun sover sött i kojen, själv gör jag mig en kopp te och smörgås. Har monterat en svag ledbelysning i pentryt för tillfällen som dessa. Ger mig ledljus utan att förstöra mörkerseendet. Vi kränger mot styrbord så hängstroppen kommer till sin rätt vid spisen. Står stadigt och når allt som behövs för lättare måltider. Tiden fördrivs med studier i sjökort och pilotböcker. Skriver ner fyrkaraktärer och klockar dessa mot fyrarna som lyser upp natten. Nattsegling ger en extra dimension till sjömanslivet.

Har kartplottern med dess elektroniska sjökort samt ett översiktskort från 70-talet. Vid besök på Nautiska Förlaget för inköp av papperskort var beskedet att nya båtsportskortet för sträckan Estland-Polen väntades in först till kommande vecka. Tog beslutet att förlita mig på kartplottern och dess elektroniska kort vilket har sina risker om prylarna går sönder. Till mitt försvar kan nämnas att inseglingen till Ventspils inte bjuder på några problem så länge siktförhållanden är bra. Gäller att hitta anöringsbojen sedan är det bara att följa bojade leden in. Naturligtvis går det att nå hamnen utan att följa leden men det finns grundområden som kan ställa till det. De stora båtarna avslöjar var leden går.

Ingen segling är tillåten in/ut i hamnen vilket inte avviker från

andra kommersiella hamnar. Anrop görs på kanal 9, 16 eller 67 till "Ventspils Vessel Traffic" för att få ett okay att angöra hamnen.

Fredag 06:45 ligger vi förtöjda i hamnen för nöjesbåtar. De sista 2,5 timmarna bjöd på motorsegling i en riktigt krabb sjö. Jag tror ursäktade mig inför Gun att jag var tvungen att ladda batterierna. Hon ser oförskämt pigg ut efter en natts god sömn, själv har jag inte besökt kojen denna överfart. Hamnkapten kommer och tar uppgifter om båten, han nämner inget om kostnaden för båtplats vilket jag tyder som positivt men Gun tror tvärtom. Innan jag kryper ner i kojen för några timmars sömn tar jag mig en titt på båtgrannens fina aluminiumbåt. Det visar sig att ägaren, 76 år, lät bygga båten för 16 år sedan med inriktning på långfärdssegling. En fröjd för ögat att se dessa One Off båtar med extremt genomtänkta detaljer.

Efter några timmars sömn tar vi oss upp till hamnkapten. Beskedet är att vi betalar när vi lämnar Ventspils. Blir informerad om servicen som erbjuds dvs. toa, dusch, bastu samt el. Däremot såg vi ingen kran för färskvatten vid bryggan.

Hur var det då med kostnaden för att ligga i denna hamn? Kunde de matcha Promarinas prisbild? Hamnen som sådan är enkel, ligger välskyddat och har det som krävs (om än slitet). Charmfaktorn ligger runt 4 av 5 möjliga. Ingen "krim – krams" och annat "lull-lull" som är vanligt när man besöker moderna marinor. Här låg vi i ett hörn av en fiskehamn om man utgår från yrkesbåtarna som låg förtöjda en bit ifrån oss. Viss varvsverksamhet fanns också runt hörnet, det doftade helt enkelt riktig hamn.

Lettlands valuta är Lettiska Lats (LVL) där 100 SEK = 8,27 LVL. Man betalar efter båtlängd och billigast blir det om båten är kortare än 10 meter. Tur nog så är Vagabonden endast 9,40 m så för oss blev kostnaden 10 LVL/dag. Sedan tillkommer 2 LVL/person och dag För de som önskar använda bastun tillkommer 10 LVL/timme eller tvättmaskin 2 LVL/tvätt.

Mycket billigare än många hamnar i Sverige. Men dyrare än Sundsvalls nya marina som bjuder på allt, dvs. båtplats, vatten, el, toa, dusch, bastu och tvättmaskin till det facila priset av 150:-. Charmigt läge och nära till stan och affärer.

Vad kan man då göra i Ventspils? Tja, en del (ungdomar?) skulle nog sakna hålligång, fanns kanske men vi upptäckte inte något. De som gillar bad skulle älska dessa stränder, finaste sand så långt ögat kan se och långgrunt därtill. Nu inbjöd inte vädret till bad pga. kulingvindar och kyla samt lite regn till och från. Vi sökte oss in till staden vilket inte tar mer än ca 20 minuter till fots. Det mesta i dåligt skick (trähus med enkelglas) även nyare husbyggen såg ut att vara

riktiga fuskbyggen därtill dåligt underhållet. Slående var att flertalet hus hade stora tomter med odlingar alternativt gräs eller för den delen rena skrotupplag. Ett eldorado för mig som gillar att fotografera. Som gammal sjöman i handelsflottan så var även hamnen som ligger i floden Venta en höjdpunkt. Finns mycket att säga om Ventspils som besöksmål men låter besökaren själv bilda sig en uppfattning. Vi rekommenderar alla som tar sig över till denna sida av Östersjön att göra ett här.

Ett delmål för denna sommars seglats var uppfyllt. Sopot i Polen (ca 200 M) var också inplanerad. En kalkylerad risk var sydvästvinden som är förhärskande i våra vatten. Med den vindriktningen skulle det bli kryss vilket vi står ut med om vinden håller sig till 5-7 m/s. Informationen på Navtexen får oss att tänka om, där utlovas inget annat än kuling från sydväst så beslutet att segla tillbaka via Färösund var inte svårt att fatta. Nu gällde det att hitta ett "fönster" som passar oss för återfärden.

En väderrapport som inte framkallar kalla kårar får oss att förbereda avgång till söndag fm. Natten har bjudit på regn men som genom ett trollslag upphör regnet när jag tittar ut efter frukost. Vår granne med den fina aluminiumbåten har släppt förtöjningarna och är på väg ut ur hamnen. Vinden passar dem perfekt, de planerade för Riga vilket ger dem en fin slör dit, för vår del blir det bidevind igen. Hamnkapten ser glad ut när vi betalar räkningen och önskar oss en god seglats. Efter att kollat av med "Ventspils Vessel Traffic" och fått klartecken att lämna hamnen så tuffar vi ut för motor, klockan visar på 11:10 lokal tid.

Solen hittar en lucka i molnen vilket gör gott för sinnet. Utanför hamninloppet åker storen upp med ett rev och genuan tillika ett rev. Aktiviteten är stor i närområdet där lotsbåten har fullt upp med stora fartyg som ska in eller ut ur hamn. Drygt två timmar senare ligger vi för bidevind med Kög 316 grader mot önskade 286, loggen visar 5,5 knop men Fög 5 knop enligt GPS. Navtexen senaste är kuling ända upp till norra Östersjön, varifrån går inte att tyda pga. störningar. Senare väderrapport kommer in klockrent, kuling 15 m/s från SE till kvällen i vårt område. Mycket riktigt har vinden börjat backa. Förhoppningsvis ska vi snart kunna hålla kurs direkt mot målet vilket är ställt till inloppet syd Bungeör. Seglingen är bättre än bra även om gammal sjö bromsar. Ingen tendens av vatten vid mastkragen, tätningen jag gjorde i Ventspils håller tätt

Vindrodret är inte inkopplat, har rorkulten i hackbrädet vilket har den fördelen att rodret inte rör sig dvs. slitaget på roderlager undviks. Med lugna rörelser och hållande höjden lunkar vi på mot målet. Gun trivs när jag tagit rev, detta med att kränga mer än 20

grader uppskattas inte och det är väl bara att instämma. Båda har vi säkerhetsselar kopplade även om vädret inte påbjuder dessa, vi försöker få det till att bli en rutin ombord. Just nu har vi det oförskämt bra ombord, sol och hyfsat varmt. Vi frågar oss var kulingen håller hus men den lär nog komma vad det lider.

Mil efter mil avverkas och blå himmel har bytt skepnad. Slöjmolnen som dragit upp har så sakta börjat dölja solen. Med senaste väderrapporten i bakhuvudet funderat jag på hur vi ska agera i Fårösund mitt i natten med vindar på 15 meter från SE. Inser att det inte fungerar med hamnarna som erbjuds så Plan A är att ankra i bukten strax norr om fiskehamnen i Fårösund. Kortet visar på lera vilket är gott nog. Plan B är att fortsätta till Lauterhorn och ankra på redde där.

Utdrag från loggboken klockan 19:30 "Tagit 2 rev i genuan, fart ca 6 knop mot WP. Svenska sändningar når oss på VHF nu." Uppskattat vinden till +10 m/s från SSV. Lätt bidevind, har kopplat in vindrodret, räknar med att vinden backar än mer.

Tittar på Gun som ligger i sjökojen och funderar på om hon ska få uppleva Julen, skämt åsido, ombord råder frid. Köttbullar och bönor tillika kaffe med kaka har stärkt kropp och själ. Har en fin balans mellan segel, vind, kurs och fart. Klockan drar sig mot halv nio på kvällen och jag räknar med att vara igång tills vi faller ankaret. Några fartyg på väg norrut visar sig. Ett av dem ser ut att ligga på kollisionskurs. Har haft pejl och bäringen ändrar sig inte nämnvärt till ett av fartygen. Gör ett anrop på VHF och frågar om han har koll på oss vilket han tydligen haft. Enligt honom kommer de att passera för om oss. Visar sig att han har rätt.

22:30 rullas genuan ut, vinden avtagit något. Fög 5,5 knop på önskad kurs. Har haft ett öga på barometern som fallit en bar per timme vilket inte bör orsaka alltför hårda vindar.

Strax efter midnatt är genuan helt inrullad, skuggades av storen. Gör ca 4,5 knop med revad stor. Har börjat duggregnat vilket satt ner sikten något. Mumlar för mig själv – Kommer regn före vind så ta toppseglen in -, vet inte vilken bäring det har med verkligheten men det brukar stämma. Motsatsen lyder "Kommer vind före regn slutar det snart igen". Kanske något för Lage Larsson att tänka på när körningarna med datamodellerna ger dåligt underlag för en väderprognos.

Ljusen från Bungeör och Fårösund S leder mig rätt. Är i höjd med Bungeör när det lätta regn som varit övergick till störtregn som nästan suddade ut ljusen omkring mig. Mycket kort därefter kommer vinden med full styrka som uppskattas till utlovade 15 m/s. Har fullt sjöställ

på mig förutom stövlar, inser att seglarskor är mer tänkt för torrt väder. Vindrodret är urkopplat, länsar för styrbords halsar i full karriär.

Är i en trängre passage där leden viker av in i Fårösund vilket bäst görs med en hand på rorkulten. En gipp står på schemat när jag girar in i sundet. Har gippbromsen riggad och det blir första gången jag provar den i kulingvind. Är min egen konstruktion så fungerar det inte så som det är tänkt har jag mig själv att skylla. En tanke slog mig där jag for fram, har regnet påverkat funktionen. Kommer regnet rent av att fungera som smörjmedel och den bromsande verkan utebli mer eller mindre. Är fullt fokuserad när jag halar hem i storskotet och styr in på kurs in i sundet. Bommen far över och jag låter skotet löpa ut, känner att bromsen gör sitt jobb som det är tänkt. Känner mig riktigt nöjd över konstruktionen när jag tänker på de stora och klumpiga bromsar som sälj för dyra pengar i båtillbehörsaffärerna. Konstaterar också att en gippbroms är vida överlägset en preventergaj för att hålla bommen på plats. Har upplevt både en och två gånger när vinden tagit tag i storseglet på fel sida och vräkt ner båten pga. att preventergajen hållit kvar bommen i dess läge. Har jag då legat och sovit så tar det sin tid att komma upp och få båten på kurs igen. Gippbromsen har det fina med sig att seglet gippar över till nya bogen under kontrollerade former och fortsätter segla på sin nya kurs utan alltför stor dramatik förutsatt man befinner sig på öppet vatten.

Med full fart passerar vi de tre hamnarna som erbjuder plats på Gotlands nordsida, Båtklubben, Fiskehamnen och Marinan. Kollar av i kikaren och noterar i minnet att hårda vindar från sydost gör dessa hamnar olämpliga att gå in i. Efter Marinan som ligger längst norrut styr jag in i bukten som ger sjölä. Bärgar storen och söker mig så nära stranden jag vågar, på tre meters djup låter jag ankaret gå. Känner att ankaret glider över mer sten än lera, har matat ut 15 meter kätting men får inget grepp. Tycker inte att jag fått mycket lä från land så vinden driver oss bort från stranden. Matar ut mer kätting och plötsligt känner jag att ankaret tar. Är osäker på om ankaret har hakat i en kant av en sten eller om det fått fäste i leran? Ordnar upp på däck och går ner för en kopp te och föra loggbok men första prio är att koppla in ankarvakten på GPS-en. Gun som har haft frivakt har gått upp och bjuder på te och smörgås till en nöjd skeppare om än något trött. Med vår Reflexkamin igång så är det riktigt varmt och trevligt i skutan. Utanför hugger vinden tag i båten rätt rejält. Sydlig vind är utlovad vilket kommer att passa oss bättre där vi ligger.

I loggboken noteras "Månd. 25, 03:15 Ankrat i Boviken, Fårösund. Snittfart 5,11 Max 7,12 Distans 90,99 M". Har svårt att somna, pysslar lite med "ditten och datten" när jag kastar ett öga på barometern.

Den visar på ett fall av 9 mb de senaste tre timmarna vilket mycket väl förklarar kulingen vi fått över oss. Somnar slutligen för att vakna strax efter nio. En snabb koll av läget ger vid hand att allt är till belåtenhet. Vi firar med choklad och smörgås till frukost, favoriten var dag året om (nästan).

Vinden står på syd och ska vidare mot sydväst 10 till 13 meter enligt SMHI. Gun tar fram kortleken och börjar lägga en patiens, inom kort har jag gjort henne sällskap. Känner att jag behöver mer sömn så vi beslutar att ligga kvar ännu en natt innan vi förhalar till fiskehamnen. Tisdagen ska bjuda på nord till nordväst 5 till 8 m/s vilket passar utmärkt.

Vaknar upp till en solig dag men något kylslaget i den nordliga vinden. Tar oss in till fiskehamnen som är tom på gästande båtar så vi förtöjer utefter kajen med dess däck vilket är en stor miss. Däcken sotar av sig på fendrar, förtöjningslinor och skosulor. Att man aldrig lär sig, senast det hände var i Visby för fem år sedan. Vi hinner med en snabb frukost och strax före nio väntar vi på bussen som ska ta oss till Visby. Har tur, bussen kommer inom ett par minuter. Bussarna går varannan timme och den kloke ser till att ladda ner busstidtabeller från nätet för de orter som ska besökas. Schemat för dagen är en bensträckare utefter strandpromenaden, besök på biblioteket, en dagens lunch, besök hos bekant, titta runt lite bland båtarna i hamnen och bunkring innan bussen tar oss tillbaka. Det är vad man hinner med på en dag. Som pensionär betalar man 59:- enkel resa. Färden går via Slite och tar ca en timme. För hamnplats gav vi 155:- Nyrenoverad serviceanläggning med kodkort till låsen, snyggt och rent.

Ombord igen så får kaminen sig en skvätt T-röd till förvärmning innan jag slår över till diesel. Inom kort är det varmt och skönt i ruffen. Ute är det ovanligt kallt i nordvinden. Kvällen avslutas med te och smörgås och lusläsning av Dagens Nyheter. I morgon ska vi vidare.

Onsdagen den 27 på kvällen kastar vi loss för att ta oss till Lauterhorn. Enligt loggboken har vi "Vxl molnighet. Motor till Färösund N. yttre, sedan genua till Lauterhorn. Lugn kväll, 7 båtar inne." Har insett att detta med att "föra logg" inte är var mans ambition. För egen del har jag gjort notiser, mer eller mindre utförligt beroende på resans art ända sedan -72 när jag blev med båt första gången. Klockan 19:25 är vi åter förtöjda, en halvtimme senare dyker en gentleman upp som inkasserar hamnavgiften. Av någon anledning känns det som jag dragit en nitlott, ska prova med att komma in efter 20.00 nästa gång.

Inget revolutionerande har hänt sedan sist vi låg här. Småspråkar lite med likasinnade och inser att livet som seglare inte är så tokigt trots allt. Det låga tempot gör att vi känner oss utvilade och bestämmer oss

för att ta en nattsegling mot fastlandet. Ingen gentleman hinner dyka upp före vi kastat loss. Mumlar om bra timing varpå jag hör Gun – Vadå timing? – svarar något om att vi har tur med vädret. Vilket inte var riktigt sant, åtminstone inte vad det gällde vind. Vi blir drivande i den svaga vinden med seglen beslagna. Två och en halv timme senare syns fortfarande masterna från hamnen men vinden har kommit så pass att vi har rullat ut genuan. Farten 2 till 2,5 knop på önskad kurs mot Östermarsfladen, enligt prognos ska vi få vind från sydost på 6 till 9 m/s till morgondagen.

På efternatten ökar vinden från syd till 5–8 meter och vindrodet är i tjänst. Gun tar över och låter mig sova några timmar. Kaminens värme gör att jag somnar omgående. Vaknar till en blå himmel och sol, klockan är 07:35. Med bara genuan satt så rullar vi mer än vanligt, är för lat att sätta storen, är endast 26 M kvar att segla så varför bry sig. Strax före två ligger vi åter ankrad i Östermarsfladen på Natarö. En blick i loggboken visar att vi avverkat 66 M till en snittfart av 3,62 knop Max. 6,52 knop. Motorgång 1 tim 30 min.

Med 3,62 knop i snitt inser man att det inte är den snabbaste överfarten i historien, men å andra sidan finns seglatser där vi färdats betydligt långsammare. Men vi gillar tiden på böljan förutsatt att vädret inte gör livet ombord alltför odrägligt. Med en bekväm båt så lider man inte nöd. En bra sjökoj och en spännande bok därtill vad mer kan man önska?

För jämförelsens skull kan nämnas att snittfarten till Ventspils var 4,59 knop och max. fart 7,18 knop.

Hur gick det då för Rolf och Kjell? Jodå, de fick en fin segling hem. Vem har sagt att små båtar inte klarar havet? Vet inte men ett är säkert, det är inte Sven Yrvind.

Har inte växlat in våra Zloty, de ska spenderas i Polen nästa sommar. Planen att besöka Sopot kvarstår. Vi hoppas komma iväg i början av juni. Vindarna får avgöra hur vi lägger upp seglatsen. Vi står gärna på ett dygn eller två innan vi går in i hamn. Blir det kryss gäller andra kriterier. Grovt räknat är det ca 400 M till Sopot från Stockholm. För dem som vill haka på så är det bara att höra av sig, alltid roligt med likasinnade.

Passar på att tacka GSS styrelse som gjort mig uppmärksam på min ålder av 65 år.

Nu hoppas jag på fler turer under segel innan jag begraver ankaret.

Text och foto: Kjell Litwin